

تأثیر مدت زمان آماده سازی بر سرعت فرآیند تولید ورمی کمپوست از پسماندهای غذایی

روح الله رستمی: دانشجو دوره کارشناسی ارشد، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، تهران، ایران
نویسنده رابط: ro.rostamy@gmail.com

امیر نبئی: کارشناس، مسئول آزمایشگاه تصفیه خانه فاضلاب شهری زنجان، زنجان، ایران

دکتر اکبر اسلامی: استادیار، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی زنجان، زنجان، ایران

حسین نجفی صالح: دانشجو دوره کارشناسی ارشد، گروه مهندسی بهداشت محیط، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران
تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۴/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۶/۳۰

چکیده

زمینه و هدف: پیش از تغذیه کرم‌ها با مواد آلی زباله، به جهت اینکه مرحله گرماخواهی تجزیه مواد آلی سپری شده و آسیبی به کرم‌ها که به درجه حرارت بالا حساس هستند وارد نشد و روند تولید کود نیز سریعتر پیش رود، همچنین برخی آلودگی‌های زیست شناختی نیز از بین برود، مواد آلی را برای مدتی بدون حضور کرم‌ها کمپوست می‌کنند. طول مدت این آماده سازی به لحاظ کیفیت کمپوست حاصله، چگونگی انجام فرآیند ورمی کمپوست و نیز فضای امکانات مورد نیاز برای آماده سازی، حائز اهمیت می‌باشد. هدف از این مطالعه بررسی تأثیر مدت زمان آماده سازی پسماندهای غذایی بدون اصلاح اولیه و بدون هوادهی پیوسته بر روی فرآیند ورمی کمپوست بود.

روش کار: در این مطالعه چهار مدت زمان شامل ۰، ۶، ۱۲ و ۱۸ روز آماده سازی پسماندها مورد بررسی قرار گرفت و پارامترهای pH، درصد C (C%)، درصد N (N%)، نسبت C/N و سرعت فرآیند در طول انجام فرآیند مورد پیش قرار گرفتند. در این مطالعه از کرم‌های گونه Eisenia Foetida برای انجام فرآیند استفاده شد.

نتایج: کمترین مقدار نهایی نسبت C/N در عروز آماده سازی مشاهده می‌شود و بیشترین مقدار آن نیز مربوط به ۱۸ روز آماده سازی است. همچنین بیشترین مقدار کاهش در نسبت C/N نیز در ۶ روز آماده سازی و به میزان ۶۴/۹۳ و کمترین مقدار کاهش این نسبت نیز در ۱۸ روز آماده سازی و به میزان ۳۶/۵۶ به دست آمد.

نتیجه گیری: نتایج حاصله نشان داد که تفاوت در نسبت C/N در بین زمانهای مختلف آماده سازی معنی دار است ($p < 0.01$) و مدت زمان آماده سازی بر نسبت C/N موثر است. مدت ۱۲-۶ روز نیز مناسب ترین زمان برای آماده سازی پسماندها بدون اصلاح اولیه به دست آمد.

واژگان کلیدی: آماده سازی، ورمی کمپوست، Eisenia Foetida، پسماندهای غذایی

برای دور کردن این مواد زاید وجود ندارد و از طرفی از دیدار آنها موجب آسیب به محیط زیستی می‌شود که موجودات زنده برای بقای حیاتشان به آن نیاز دارند. بنابراین چاره اندیشه در مورد نحوه مدیریت و دفع زباله‌ها صورت گرفت. یکی از راه حل‌هایی که از دیرباز توسط انسان آزموده شده، تولید کود از زباله‌ها و بازگردانده آنها به چرخه

مقدمه

زباله همواره یکی از مشکلات اساسی در حفظ شرایط بهداشتی محیط در جوامع بشری بوده است و بشر همواره به راه‌های مختلف مواد زاید تولیدی ناشی از فعالیت‌های خود را از محل زندگی خود دور ساخته است. امروزه با گسترش جوامع بشری دیگر اماکن زیادی

کرم‌ها، کاهش کیفیت کود حاصله و اشغال بی مورد فضا در مدت آماده سازی و انجام فرآیند طولانی، شود. از این رو تعیین مدت مناسب این آماده سازی در بهینه سازی فرآیند ورمی کمپوست به لحاظ کیفی و زمان حصول ورمی کمپوست موثر و حائز اهمیت می‌باشد. بدین جهت، در این مطالعه تاثیر مدت زمان‌های مختلف آماده سازی بر روی سرعت انجام فرآیند (سرعت حصول کود)، و کیفیت کود حاصله از نظر مقدار کربن، نیتروژن، pH و نسبت C/N در مدت ۱ ماه انجام فرآیند ورمی کمپوست مورد بررسی قرار گرفت.

روش کار

در این مطالعه پسماندهای غذایی به درون ظرفی به بعد ۶۰ cm طول، ۴۰ cm عرض و ۴۰ cm ارتفاع ریخته شده و هر روز به صورت دستی و با استفاده از بیلچه هم زده می‌شدند. تا ۱۸ روز این عمل صورت گرفت و هر پنج روز یک محیط جدید در ظرفی به اندازه گلدان به ارتفاع ۱۵ cm و قطر ۱۲ cm از این پسمانده ایجاد شد. بدین ترتیب چهار محیط با مشخصات ۳۵۰ گرم بستر، ۱۰ عدد کرم در هر محیط به وزن تقریبی برابر و بالغ، و ۱۰۰ گرم پسمانده غذایی ایجاد شد که ۱۰۰ گرم نیز پوشش ورمی کمپوست بر روی آن قرار می‌گرفت. به ترتیب ایجاد محیط‌ها با گذشت زمان C_۱ تا C_۴ نام گذاری شدند و پارامترهای pH، C% و نسبت C/N به جهت تعیین پیشرفت فرآیند به مدت یک ماه در هر یک از محیط‌ها مورد پایش قرار گرفتند.

نمونه برداری از محیط‌ها هر ۴ روز یکبار صورت گرفت. به طوری که نمونه اول در روز اول و نمونه دوم در روز پنجم از هر محیط برداشته می‌شد. نمونه برداری با کنار زدن پوشش رویی، به جهت مخلوط نشدن نمونه با پوشش رویی و به طور مخلوط از قسمت‌های مختلف پسمانده صورت می‌گرفت. بدین ترتیب هر بار ۵ گرم نمونه برداشته می‌شد.

برای اندازه گیری pH، نمونه‌ها پس از خارج کردن از اون ۱۰۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت، با آب مقطر

تولید است. از آنجایی که در کشور ما نیز بخش زیادی از زیاله‌های خانگی را مواد آلی فساد پذیر تشکیل می‌دهند که ماده اولیه تولید کود آلی می‌باشند (Faraji et al. 2006). این گرینه برای دفع بخش بزرگی از زیاله‌های ما می‌تواند مطرح باشد. خود فرآیند تولید کود آلی یا کمپوست نیز به چندین روش صورت می‌گیرد که یکی از آنها استفاده از کرم‌های خاکی برای تجزیه پسماندهای آلی می‌باشد که کود حاصله را ورمی کمپوست می‌گویند (Cooperband 2002; Gupta 2004). کیفیت بالاتر کود حاصله از این روش و تاثیر مثبت آن بر روی گیاهان در مطالعات بسیاری مشاهده شده است (Jeybal and Kuppswamy 2001; Federico et al. 2007).

این روش زیاله‌ها توسط کرم‌ها خورده شده و مورد تجزیه قرار می‌گیرند. عوامل متعددی بر چگونگی انجام فرآیند ورمی کمپوست تاثیرگذار هستند که یکی از این عوامل نیز خود موادی آلی هستند که وارد فرآیند می‌شوند (Gupta 2004; Asgharnia 2003). همچنین یکی از عواملی که بر کیفیت مواد آلی که وارد فرآیند ورمی کمپوست می‌شوند اثر می‌گذارد، مدت زمان آماده سازی این مواد است. پیش از تجزیه کرم‌ها با مواد آلی زیاله، به جهت اینکه مرحله گرماخواهی تجزیه مواد آلی سپری شده و آسیبی به کرم‌ها که به درجه حرارت بالا Rostami et al. 2008) حساس هستند وارد نشود (Adi and Noor 2009) و روند تولید کمپوست نیز سریعتر پیش رود و برخی آلودگی‌های زیستی نیز از بین بروند، مواد آلی را برای مدتی بدون حضور کرم‌ها Asgharnia 2003; Rostami (et al. 2008). طول مدت این آماده سازی به لحاظ کیفیت کمپوست حاصله، چگونگی انجام فرآیند ورمی کمپوست، مدت زمان لازم برای انجام فرآیند ورمی کمپوست و نیز فضا و امکانات مورد نیاز برای آماده سازی، تاثیرگذار است. چنانکه نامناسب بودن مدت آماده سازی می‌تواند باعث اختلال در فرآیند وافزایش مدت زمان لازم برای حصول ورمی کمپوست، از بین رفتن

۲/۰۸ می باشد. بیشترین مقدار کاهش در درصد کربن در بین محیط‌های C به میزان ۸٪/۳۵/۰۸ و مربوط به محیط C_۲ و C_۳ کمترین مقدار کربن نهایی نیز مربوط به همین محیط می باشد.

کمترین مقدار کاهش درصد کربن نیز در بین این محیط‌ها به میزان ۶۵/۲۵٪ و در محیط C_۱ مشاهده شد. و بیشترین مقدار کربن نهایی نیز در همین محیط و به میزان ۸۵/۲۷٪ به دست آمد.

بیشترین مقدار نیتروژن نهایی در محیط C_۲ و به مقدار ۲۸۸/۱٪ به دست آمد. همه محیط‌ها به جز محیط C_۴ افزایش درصد نیتروژن را نشان دادن به طوری که بیشترین مقدار افزایش درصد نیتروژن نیز در محیط C_۲ و به میزان ۴۴/۰٪ به دست آمد.

کمترین مقدار نهایی نسبت C/N در محیط C_۲ مشاهده می شود و بیشترین مقدار آن نیز مربوط به محیط C_۴ است. همچنین بیشترین مقدار کاهش در نسبت C/N نیز در محیط C_۲ و به میزان ۹۳/۶۴ و کمترین مقدار کاهش این نسبت نیز در محیط C_۴ و به میزان ۵۶/۳۶ به دست آمد. همچنین پایش دما در طول مدت آماده سازی نیز نشان داد که تنها در طی سه روز از روز چهارم آماده سازی تا روز هفتم دمای محیط تا حدود ۴۵ درجه سانتی گراد رسیده و در سپس تا انتهای دوره آماده سازی سیر نزولی داشته و در انتهای دوره به حدود ۱۸ درجه سانتی گراد رسیده است.

بحث

بررسی نتایج نشان می دهد که تفاوت در نسبت C/N در بین گروه‌ها معنی دار است ($p=0.006$). این نتیجه از تحلیل آماری داده‌ها در محیط SPSS و با آنالیز چند متغیری به دست آمد. بنابراین، نتایج نشان دهنده این است که تغییر مدت زمان آماده سازی بر تغییرات نسبت C/N موثر است.

در تعیین شب خط رگرسیون حاصل از رگرسیون خطی برای تغییرات نسبت C/N، مقادیر زیر برای محیط‌های C_۱، C_۲، C_۳، C_۴ به ترتیب -۴/۴۷، -۷/۱۸، -۵/۵۴، -۷/۵۴ می باشد.

به میزان ۵ برابر وزن نمونه مخلوط شد و بعد از ۱۰ دقیقه ثبات، از صافی عبور داده شده و pH آنها با استفاده از Richard et al. (2009) pH متر دیجیتال اندازه گیری شد.

اندازه گیری مقدار کربن نمونه‌ها نیز با قرار دادن نمونه‌های رطوبت گیری شده پس از توزین در کوره مافلر به مدت ۲ ساعت در ۵۵°C حرارت داده می شد و دوباره توزین شده و با تعیین مقدار VS، مقدار کربن محاسبه شد (Richard et al. 2009; Csuros 1997).

$\text{درصد کربن} = \frac{\% \text{VS}}{1/8}$

$\text{به طوری که } 100\% \text{Ash} = \% \text{VS}$

اندازه گیری مقدار نیتروژن نیز بر روی نمونه‌هایی به وزن ۱/۰ گرم به روش تیتریمتری میکروکجلدال صورت گرفت (Csuros 1997). بدین منظور نمونه‌ها پس از خشک کردن، خرد شده و کاملاً مخلوط می شد تا نمونه صحیح تری جهت انجام آزمایش حاصل شود. جهت آنالیز آماری از آنالیز چند متغیری و رگرسیون خطی استفاده شد. به منظور بررسی تفاوت بین محیط‌ها از لحاظ فاکتورهای اندازه گیری شده، از آنالیز چند متغیری استفاده شد و به منظور تعیین سرعت انجام فرآیند نیز از شب خط رگرسیون تغییرات نسبت C/N استفاده شد. به این جهت که یکی از شاخص‌های رسیدگی کمپوست، نسبت C/N است که با پیشرفت فرآیند کاهش یافته و در کمپوست رسیده به حدود ۱۵-۱۰ می رسد (Asgharnia 2003; William 2000).

نتایج

نتایج حاصل از آزمایش‌های محیط‌های C به شرح جداول ۱ الی ۴ می باشد.

همان طور که از جداول پیداست، بیشترین مقدار pH در محیط C_۱ دیده می شود در حالی که بیشترین مقدار تغییرات pH در محیط C_۲ به مقدار ۵۱/۲ می باشد. کمترین مقدار نهایی pH نیز در محیط C_۴ و کمترین مقدار تغییرات آن نیز در محیط C_۲ و به مقدار

کربن، در اثر فعل و انفعالات بیشتر و کاهش بیشتر مواد آلی و همچنین افزایش در میزان درصد نیتروژن در اثر فعالیت باکتری ها و کرم ها می باشد (Pritam et al. 2008). این روند کاهشی نسبت C/N موجب بهبود کیفی کود حاصله می شود و کارآیی آن را برای رشد و افزایش بازده گیاهان بهبود می بخشد.

مقادیر بالای نسبت C/N در محیط C_6 نیز ناشی از کاهش در درصد نیتروژن و افت کمتر مقدار درصد کربن مواد، نسبت به سایر محیط ها می باشد که دلیل این مساله همان پیشرفت بی هوایی فرآیند می تواند باشد. یکی از دلایل اصلی حادث شدن شرایط بی هوایی در این محیط ها، می تواند ناشی از ساختار مواد باشد که با پیشرفت فرآیند و تجزیه نسبی پسماند ها که فرآیند به صورت هوایی پیش می رود و منجر به تولید CO_2 و آب می شود. پسماند ها به اجزای ریزتری شکسته شده و با تولید آب و جرم سلولی، به صورت خمیری شکل در می آیند که این امر به دلیل ممانعت از انتشار اکسیژن در توده، موجبات بی هوایی شدن فرآیند را فراهم می آورد (Richard et al. 2009).

دیده شدن بیشترین مقدار نهایی pH در محیط C_1 را می توان به این مساله نسبت داد که با توجه به کم بودن مدت زمان آماده سازی در این محیط برای تجزیه مولکول های درشت تر مانند پروتئین ها، اسید های آمینه و چربی های نیتروژن موجود در آنها در طی فرآیند ورمی کمپوست به صورت آمونیاک در محیط توده آزاد شده که Sodaei (et al. 2007) موجب افزایش مقدار pH این محیط شده است (Miller et al. 1991) یون آمونیوم محلول و افزایش pH می شود.

نتیجه گیری

نتایج حاصله نشان داد که تفاوت در نسبت C/N در بین زمانهای مختلف آماده سازی معنی دار است ($p=0.006$) و تغییر مدت زمان آماده سازی بر نسبت C/N موثر است.

به دست آمد که نشان دهنده بیشتر بودن شب منفی خط در محیط C_2 می باشد. بنابراین می توان نتیجه گیری کرد که این محیط با سرعت بیشتری افت در میزان نسبت C/N داشته و در نتیجه فرآیند با سرعت بیشتری در این محیط پیش رفته است.

شب منفی مربوط به محیط C_2 نیز نزدیک به محیط C_6 می باشد. این ارقام نشان دهنده این مطلب است که ۶-۱۲ روز برای آماده سازی پسماندها زمان مناسب تری بوده است. دلیل این مساله می تواند ناشی از این باشد که در زمان آماده سازی پایین تر، پسماندها هنوز آماده وارد شدن به فرآیند ورمی کمپوست نیستند زیرا که دوره تجزیه مواد زود تجزیه را طی نکرده اند و اجزاء و مولکول های بزرگ آنها شکسته نشده است. در مدت طولانی تر نیز با توجه به ساختار مواد و آنچه که از مقادیر pH نشان داده شده در جداول می توان نتیجه گیری کرد، این است که پیشرفت فرآیند در جهت بی هوایی بوده است روند تغییرات دما نیز نشان دهنده شرایط بی هوایی نسبی پس از چند روز اولیه آماده سازی است و این مسئله باعث تجزیه کننده پسماندها می شود. از طرفی محیط بی هوایی با محیط هوایی ورمی کمپوست تناسب ندارد و دگرگونی محیط نیز زمان بر است. بنابراین نتایج نشان می دهد که در پسماندهای غذایی با عدم استفاده از مواد اصلاح کننده و عدم به کار گیری تجهیزات مکانیکی برای هوایی نگه داشتن محیط، زمان ۶-۱۲ روز می تواند زمان مناسب تری برای آماده سازی مواد برای فرآیند ورمی کمپوست باشد، Nair و همکارانشان نیز در یک آماده سازی گرمایی به نتیجه مشابه ۹ روز رسیده اند (Nair et al. 2006). این مدت زمان برای سپری شدن دوره گرمایش اولیه کمپوست و همچنین از بین رفتن اغلب عوامل پاتوژن نیز کافی به نظر می رسد (Adams et al. 1951; William 2000) مقدار نسبت C/N نیز پس از طی دوره یک ماهه آزمایش، همان گونه که در نمودار ۲ پیداست، در این محیط ها دیده می شود که ناشی از کاهش بیشتر درصد

تشکر و قدردانی

با تشکر فراوان از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان به جهت حمایت مالی از این طرح و همچنین کمال تشکر و قدردانی از همکاری مسئولین محترم دانشکده بهداشت علوم پزشکی زنجان بخصوص جناب آقای دکتر مهراسبی و مهندس پیدا، سرکار خانم قصری کارشناس آزمایشگاه دانشکده بهداشت علوم پزشکی تهران، سرکار خانم فرهمند کارشناس آزمایشگاه دانشکده بهداشت علوم پزشکی زنجان، آقایان مجید یارقلی و حجت الله سوری به جهت همکاری هایی که داشتند و همچنین جناب آقای امین اسدالله پور به جهت راهنمایی در تجزیه و تحلیل آماری.

مدت ۶-۱۲ روز مناسب ترین مدت زمان برای آماده سازی اولیه پسماند های غذایی بدون اصلاح اولیه و عدم به کار گیری تجهیزات مکانیکی برای هوای نگه داشتن محیط، به دست آمد. در این مدت زمان، نسبت C/N نیز در مقادیر مناسب تری قرار داشته و کیفیت کود حاصله به جهت دارا بودن مقادیر بیشتری از عنصر غذایی نیتروژن به شکل ثابت شده، بهترخواهد بود.

جدول ۱ - نتایج مربوط به محیط C₁ (مدت آماده سازی ۰ روز)

ردیف	مدت آماده سازی	pH	C%	N%	C/N
۱		۵/۲	۵۳/۵	۰/۶۱۶	۸۶/۸۵
۲		۴/۷	۳۸/۱	۰/۵۸۸	۶۴/۷۹
۳		۴/۹	۳۵/۳۵	۰/۰۶	۶۳/۱۳
۴		۶/۸	۳۷/۰۴	۰/۶۱۶	۶۰/۱۲
۵		۶/۳۷	۳۵/۶۴	۰/۶۴۴	۵۵/۳۴
۶		۶/۳۹	۲۸/۴۹	۰/۵۸۸	۴۸/۴۵
۷		۷	۲۸/۱۷	۰/۵۸۸	۴۷/۹۱
۸		۷/۱۸	۲۷/۸۵	۰/۷	۳۹/۷۸

جدول ۲ نتایج مربوط به محیط C₂ (مدت آماده سازی ۶ روز)

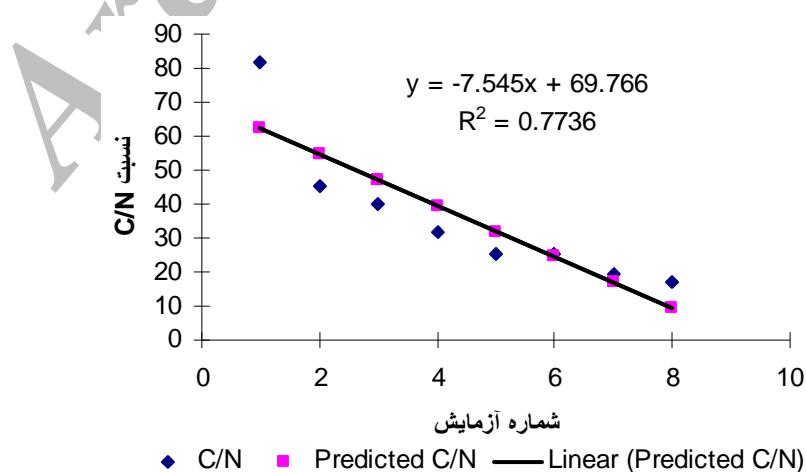
ردیف	مدت آماده سازی	pH	C%	N%	C/N
۱		۴/۸۲	۵۲/۸۱	۰/۶۴۴	۸۲
۲		۵/۵۵	۳۲/۸۵	۰/۷۲۸	۴۵/۱۲
۳		۶/۹	۲۶/۹۸	۰/۶۷۲	۴۰/۱۵
۴		۵/۳	۲۵/۱۳	۰/۷۸۴	۳۲/۰۵
۵		۶/۳۹	۲۴/۱۱	۰/۹۵۲	۲۵/۳۲
۶		۶/۴۲	۲۳/۹۷	۰/۹۵۲	۲۵/۱۷
۷		۶/۲	۲۳/۰۵	۱/۱۷۲	۱۹/۶
۸		۶/۳	۲۱/۹۹	۱/۲۸۸	۱۷/۰۷

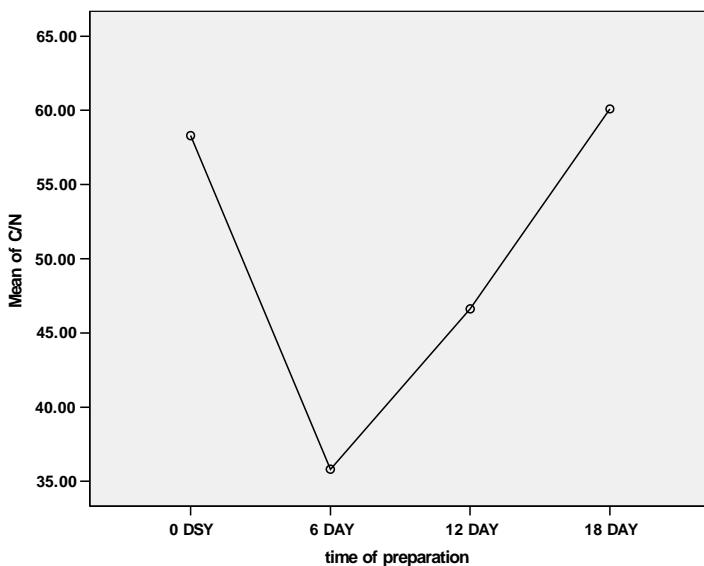
جدول ۳ - نتایج مربوط به محیط C_۲(مدت آماده سازی ۱۲ روز)

C/N	N%	C%	pH	مدت آماده سازی	ردیف
۷۹/۹۶	۰/۶۷۲	۵۳/۷۳	۴/۲		۱
۷۵/۹۵	۰/۶۱۶	۴۶/۷۸	۴/۲۷		۲
۴۱/۵۲	۱/۰۳۶	۴۳/۰۱	۵/۱۸		۳
۴۰/۴۲	۰/۸۴	۳۳/۹۵	۵		۴
۳۷/۹۷	۰/۸۴	۳۱/۸۹	۵/۰۳		۵
۳۷/۹۵	۰/۷۵۶	۲۸/۶۹	۶/۴۲		۶
۳۲/۵۴	۰/۵۸۸	۱۹/۱۴	۶/۵		۷
۲۶/۶۴	۰/۷	۱۸/۶۵	۶/۷۱		۸

جدول ۴ - نتایج مربوط به محیط C_۴(مدت آماده سازی ۱۸ روز)

C/N	N%	C%	pH	مدت آماده سازی	ردیف
۷۷/۶۶	۰/۶۴۴	۵۰/۰۲	۳/۷۵		۱
۶۷/۸۳	۰/۷۲۸	۴۹/۳۸	۴/۷۵		۲
۶۷/۹۸	۰/۵۸۸	۳۹/۹۷	۴/۸۷		۳
۶۱/۲۹	۰/۶۴۴	۳۹/۴۷	۵/۰۱		۴
۵۸/۲۶	۰/۵۸۸	۳۴/۲۶	۵/۴		۵
۵۳/۴۴	۰/۶۱۶	۳۲/۹۲	۵/۶		۶
۵۳/۱۴	۰/۵۸۸	۳۱/۲۵	۵/۹		۷
۴۱/۱	۰/۵۶	۲۲۳/۰۲	۶/۲		۸

نمودار ۱ - خط رگرسیون مربوط به نسبت C/N در زمان آماده سازی ۶ روز(محیط C_۲)

نمودار ۲ - مقادیر میانگین نسبت C/N در محیط های

References

- Adams, RC., MacLean, FS., Dixon, JK., Bennett, FM., Martin GI. and Lough RC., 1951. The utilization of organic wastes in N.Z. Second interim report of the inter-departmental committee. *New Zealand Engineering*, pp. 396-424.
- Adi, A.J. and Noor, Z.M., 2009. Waste recycling: Utilization of coffee grounds and kitchen waste in vermicomposting. *Bioresource Technology*, 100 (2009), pp. 1027-1030.
- Asgharnia, H., 2003. Comparison of aerobic compost and vermicompost according to maturation time and microbial and chemical quality. *6th national congress of environmental health, Mazandaran, Iran* [In Persian].
- Cooperband, L., 2002. The Art and Science of Composting. University of Wisconsin-isconsin-Madison, *Center for Integrated Agricultural Systems*.
- Csuros, M., 1997. Environmental Sampling and Analysis Lab Manual *Spi ed. CRC Press Inc.*
- Faraji, Z., Alikhani, H., Savabeghi, GH. and Rastinnahid, S., 2006. Vermicompost technology, a replace cycle in material recycling, to attain of environmental health and sustainable developing. *1st expert ional congress of environmental engineering, Tehran* [In Persian].
- Federico, A., Borraz, JS., Molina, J.A.M., Nafate, C.C., Archila, M.A. and Oliva, L.M., 2007. Vermicompost as a soil supplement to improve growth, yield and fruit quality of tomato (*Lycopersicum esculentum*). *Bioresource Technology*, 98(15), pp. 2781-2786.
- Gupta, P.K., 2004. Vermicomposting for sustainable agriculture *1st ed. India: Agrobios*.
- Jeyabal, A. and Kuppuswamy, G., 2001. Recycling of organic wastes for the production of vermicompost and its response in rice-legume cropping system and soil fertility. *European Journal of Agronomy*, 15(3), pp. 153-170.
- Miller, F.C., Macauley, B.J. and Harper, E.R., 1991. Investigation of various gases, pH and redox potential in mushroom composting Phase I stacks. *Australian Journal of Experimental Agriculture*, 31(3), pp. 415 - 423.
- Nair, J., Sekiozoic, V. and Anda, M., 2006. Effect of pre-composting on vermicomposting of kitchen waste.

- Bioresource Technology.*, **97**(16), pp. 2091-2095.
- Pritam, S., Kaushik, C.P. and Garg, V.K., 2008. Vermiconversion of industrial sludge for recycling the nutrients. *Bioresource Technology.*, **99** (2008), pp. 8699–8704.
- Richard, T., Trautmann, N., Krasny, M., Fredenburg, S. and Stuart, C., 2009. Cornell Composting, Cornell Waste Management Institute. Available from: http://compost.css.Cornell.edu/Composting_homepage.html.
- Rostami, R., Nabaei, A. and Eslami, A., 2008. Survey of optimal temperature and moisture for worms' growth and operating vermicompost production of food wastes. *Health and environment*, **1**(2), pp. 105- 112.
- Sodaei, MS., Aliasgharzadeh, N. and Oustan, SH., 2007. Mineralization kinetic of nitrogen in an attended soil by compost, vermicompost and animal manure. *Sci. Technol. Agrical. Natura. Resour.*, **11**(42), pp. 405- 414.
- William, F.B., 2000. Compost quality standards & guidelines. *New York State Association of Recyclers*, pp. 6-10.

Archive of SID